

Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname
National Institute for Food Safety Suriname

BELEIDSLIJNEN VOOR DE ONTWIKKELING VAN EEN GEMODERNISEERDE LEVENSMIDDELENWETGEVING VOOR DE REPUBLIEK SURINAME

INHOUDSOPGAVE

I. Achtergrond	2
II. Gevolgde aanpak bij de ontwikkeling van de beleidsoverwegingen voor de gemoderniseerde levensmiddelenwetgeving	2
III. Drijfveren voor de verandering	3
IV. Het doel van dit document.....	4
V. Voorgestelde essentiële bepalingen in de Surinaamse Levensmiddelenwet.....	4
Eerste sectie: Preambule en toepassingsgebied	4
Tweede sectie: Definities.....	4
Derde deel: Beginselen van de levensmiddelencontrole in het kader van de wet	6
Sectie vier: Verbod op verontreiniging en vervalsing van levensmiddelen	7
Vijfde sectie: Verbodsbepalingen betreffende de onjuiste voorstelling van levensmiddelen	8
Sectie zes: Erkenning van inrichtingen voor de productie en behandeling van levensmiddelen	8
Sectie zeven: Inspectie / Bevoegdheden van inspecteurs.....	8
Sectie acht: Inbeslagneming en verbeurdverklaring	9
Sectie Negen: Bevoegdheid tot terugroeping	10
Sectie tien: Bevoegdheid tot autorisatie en/of erkenning van overeenstemmingsbeoordelingsinstanties zoals certificeringsinstanties, houders en exploitanten van vrijwillige beoordelingsprogramma's en laboratoria voor levensmiddelenanalyse die resultaten voor overeenstemmingsbeoordeling produceren... ..	10
Sectie Elf: Evaluatie en goedkeuring van export zendingen	10
Sectie twaalf: Opnemen door verwijzing naar/ Erkenning van andere systemen.....	10
Sectie dertien: Codex-contactpunt en INFOSAN-contactpunt.....	10
Sectie Veertien: Openbaarmaking van informatie	11
Sectie Vijftien: Overtredingen en sancties	11
Sectie zestien: Regelgevende bevoegdheden in het kader van de levensmiddelenwet.....	11

I. Achtergrond

Op 18 december 2020 werd met algemene stemmen een wet in de Nationale Assemblée van Suriname aangenomen waarbij de oprichting van het Nationaal Instituut voor Voedselveiligheid Suriname (NIVS) als primaire toezichthouder op de voedselveiligheid in Suriname werd afgekondigd.

De wet is op 28 januari 2021 door de President van de Republiek Suriname ondertekend en op 9 februari 2021 gepubliceerd (S.B.2021 nr. 9).

Het NIVS is opgericht met de bedoeling de belangrijkste bevoegdheden voor voedselveiligheid bijeen te brengen en een aantal beperkingen aan te pakken die in de loop der tijd geconstateerd zijn met betrekking tot de werking van het levensmiddelencontrolesysteem, met name wat betreft de werking van en de coördinatie tussen de Surinaamse bevoegde instanties op het gebied van levensmiddelen.

Als belangrijkste regelgevende instantie voor de voedselveiligheid in Suriname werkt het NIVS aan de modernisering van het wet- en regelgevingskader voor voedselveiligheid, ter ondersteuning van de ontwikkeling van een gunstig klimaat voor de levensmiddelen- en agrovoedingssector en om besluiten inzake voedselveiligheidsregelgeving te verankeren in wetenschap, met als doel ervoor te zorgen dat voedselveiligheidsinterventies gebaseerd zijn op preventie en met de visie om de voedselveiligheidscultuur en de naleving van de wettelijke vereisten inzake voedselveiligheid te bevorderen.

Dit document biedt een overzicht van het beleid dat ten grondslag ligt aan de herziening van het wetgevend en regelgevend kader inzake levensmiddelen in Suriname en zal de discussies over het ontwikkelen van de gemoderniseerde levensmiddelenwetgeving voor Suriname ondersteunen.

II. Gevolgde aanpak bij de ontwikkeling van de beleidsoverwegingen voor de gemoderniseerde levensmiddelenwetgeving

Onder het hoge beschermheerschap van de minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij (LVV) en onder leiding van de Raad van Toezicht (RvT) van het NIVS is er een werkgroep in het leven geroepen dat belast is met de ontwikkeling van de grondslagen en beleidslijnen voor de modernisering van de nationale wetgeving inzake voedselveiligheid.

Deze werkgroep bestaat uit:

- ❖ Mevrouw Juliette Colli, waarnemend directeur van het NIVS
- ❖ Mevrouw Parveen Amritpersad, voorzitter van de RvT.
- ❖ Mevrouw Jenna Wijngaarde, lid van de RvT.

Het NIVS krijgt ondersteuning via het Agricultural Competitiveness Program, een ontwikkelingsinitiatief ter versterking van de landbouwsector in Suriname, met financiering uit de lening die de regering van Suriname heeft afgesloten bij de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank (IDB) en een aanvullende subsidie van de Europese Unie. Dit project wordt uitgevoerd door het Inter-Amerikaans Instituut voor Landbouwsamenwerking (IICA).

De werkgroep heeft het huidige beleidsdocument ontwikkeld als drijvende kracht voor de modernisering van de voedselveiligheidswetgeving en om het te gebruiken als instrument voor overleg en samenwerking met de belanghebbenden.

Bij de beleidsopties is gekeken naar recente verbeteringen van de wetgeving inzake voedselveiligheid en levensmiddelencontrole in de Verenigde Staten (Food Safety Modernization Act, 2011), Canada (Safe Food for Canadians Act, 2012), Guyana (Food Safety Act 2019) en andere Caribische landen die hun wetgeving inzake voedselveiligheid en levensmiddelencontrole in de afgelopen tien jaar (2010-2020) hebben herzien.

De beleidslijnen waren ook in overeenstemming met de oorspronkelijke beleidslijnen die bij de bespreking en goedkeuring van de NIVS-wet werden uiteengezet:

- ❖ Streven naar één levensmiddelenregelgever, belast met de verschillende taken op het gebied van levensmiddelenregelgeving (vaststelling van normen, inspectie, controle op de naleving, handhaving) en ondersteunende activiteiten, zoals risicobeoordeling, educatie en communicatie
- ❖ Streven naar het volgen van internationale beste praktijken en meer specifiek richtlijnen van de Codex Alimentarius Commissie.

De nieuwe / voorgestelde *Levensmiddelenwet zal zich richten op het mandaat van het NIVS als de primaire en enige levensmiddelenautoriteit in Suriname, die haar mandaat spiegelt aan dat van de Codex Alimentarius Commissie.*

III. Drijfveren voor de verandering

Met de ontwikkeling van de nieuwe Surinaamse levensmiddelenwetgeving wordt beoogd een aantal uitdagingen aan te pakken die zich hebben voorgedaan bij de wijze waarop het toezicht op de voedselveiligheid in Suriname gedurende een aantal jaren is uitgeoefend, en met name bij het toezicht op de voedselveiligheid:

- ❖ Het verouderde karakter van de huidige wetgeving inzake voedselveiligheid, die dateert van 1911,
- ❖ Het versnipperde en beperkte toezicht op levensmiddelenbedrijven in Suriname,
- ❖ De noodzaak om de besluitvorming inzake voedselveiligheid te verankeren in de wetenschap en de analyse van levensmiddelenrisico's, met als hoofddoel de bescherming van de gezondheid van de consument, om een eerlijk klimaat voor de handel in levensmiddelen en agrovoedingsproducten mogelijk te maken, met de mogelijkheid om nieuwe problemen op het gebied van voedselveiligheid en levensmiddelenkwaliteit aan te pakken, waaronder de toenemende bezorgdheid over de ontwikkeling van levensmiddelenfraude en andere levensmiddelenvervalsingspraktijken,
- ❖ De noodzaak om het toezicht op de voedselveiligheid te vernieuwen, waarbij de exploitanten van levensmiddelenbedrijven verplicht wordt gesteld het voortouw te nemen in het ontwikkelen en toepassen van voedselveiligheidsmaatregelen en het nemen van preventieve maatregelen voor het beheer van voedselveiligheidsrisico's,
- ❖ De noodzaak voor het NIVS om regelgevende maatregelen inzake voedselveiligheid te nemen die in verhouding staan tot het risiconiveau, en een cultuur tot stand te brengen waarin naleving wordt bevorderd en de levensmiddelen- en agrovoedingssector wordt gesteund, en waarin beste praktijken op het gebied van voedselveiligheid worden bevorderd.
- ❖ De noodzaak om het toezicht op levensmiddelen in Suriname in overeenstemming te brengen met en af te stemmen op de internationale voedselveiligheidsmaatregelen, zoals vastgesteld door de Codex Alimentarius Commissie,
- ❖ De levensmiddelenwetgeving van Suriname moet een gunstig klimaat bieden voor de ontwikkeling van de levensmiddelen- en agrovoedingssector, met de mogelijkheid om innovatie in levensmiddelenproducten en -processen te bevorderen, de ontwikkeling van de Surinaamse levensmiddelenexport te ondersteunen en Suriname te positioneren als een toonaangevende agrovoedingsproducent in het Caribisch gebied en wereldwijd,
- ❖ De noodzaak om te waarborgen dat de interventies van de bevoegde levensmiddelenautoriteit, d.w.z. de NIVS-interventies, de volgende waarden volgen:
 - Transparantie,
 - Betrokkenheid van alle belanghebbenden inzake levensmiddelen,
 - Voorspelbaarheid van interventies
 - Op feiten gebaseerde besluitvorming
 - Nadruk op nalevingsbevordering bij het vaststellen van levensmiddelenregelgeving.

IV. Het doel van dit document

Dit document zal de discussie ondersteunen over het beleid dat ten grondslag ligt aan de ontwikkeling van de nieuwe Levensmiddelenwet voor Suriname.

De in dit document gepresenteerde beleidsoverwegingen zullen worden verrijkt met feedback en input van belanghebbenden en partners in Suriname en internationaal.

De nieuwe levensmiddelenwet moet in de plaats komen van alle andere wetten en voorschriften inzake voedselveiligheid en -kwaliteit, met inbegrip van de productievoorwaarden.

V. Voorgestelde essentiële bepalingen in de Surinaamse Levensmiddelenwet

Eerste sectie: Preambule en toepassingsgebied

Het is aanbevolen dat de wet wordt voorafgegaan door een preambule die de naam en het toepassingsgebied ervan introduceert en wel als volgt:

De Levensmiddelenwet van de Republiek Suriname is een wet inzake het beheer van levensmiddelen en landbouwproducten die bestemd zijn om als levensmiddel te worden geconsumeerd, met inbegrip van de ingrediënten, processen en handelingen ter ondersteuning van de productie hiervan, d.w.z. alle landbouwproductiemiddelen en diervoeders.

De wet zal aspecten beheren die verband houden met de vaststelling van normen, voorschriften, inspectie van deze producten teneinde de veiligheids- en kwaliteitskenmerken vast te stellen, met inbegrip van de/het:

- ❖ veiligheidseisen inclusief de veiligheidseisen van de productieomstandigheden.
- ❖ etikettering en reclame.
- ❖ in- en uitvoer van producten.
- ❖ vaststelling van normen voor deze producten.
- ❖ registratie van of vergunningverlening aan personen die bepaalde daarmee verband houdende activiteiten verrichten.
- ❖ vaststelling van voorschriften voor inrichtingen waar levensmiddelen worden geproduceerd en gehanteerd.
- ❖ registratie van of vergunningverlening aan bedrijven waar deze activiteiten worden verricht.
- ❖ terugroepen van producten.
- ❖ beheer van situaties van niet-naleving.
- ❖ beheer van levensmiddelen en levensmiddelenbedrijven bij incidenten en uitbraken van door voedsel overgedragen ziekten.

Tweede sectie: Definities

Het is aanbevolen een sectie te wijden aan een aantal definities ter verduidelijking van de terminologie die in de wet zal worden gebruikt.

Sommige van deze terminologieën verwijzen naar definities die in de NIVS-wet zijn vastgesteld en betrekking hebben op:

- ❖ NIVS en haar bestuur: Raad van Toezicht.
- ❖ Minister met de aanduiding van de minister of ministers die het beheer van de wet zullen ondersteunen.
- ❖ Directeur of CEO van het NIVS.
- ❖ Andere belangrijke definities met inbegrip van de volgende:
 - "levensmiddel" dat in overeenstemming moet zijn met de definitie die in de NIVS-wet als wettelijke definitie is aangenomen:

- mogelijk ingegeven door "elk artikel dat wordt geproduceerd, vervaardigd, verkocht of voorgesteld voor gebruik als voedsel of drank voor mensen, kauwgom, alcoholhoudende dranken (meer dan 0,5% alcohol) en elk ingrediënt dat voor welk doel dan ook met een levensmiddel kan worden gemengd".
- Reclame en voorstelling van levensmiddelen.
- Instituut / Agentschap / Autoriteit om NIVS aan te duiden.
- Analist.
- Voertuig/ Transportmiddel voor het transporteren of verplaatsen van levensmiddelen
- Document (met inbegrip van digitale documenten).
- Inspecteur
- Levensmiddelen verpakking of Verpakken
- Levensmiddelen behandelen of bereiden/ Verwerken
- Levensmiddelen verkopen.
- Doneren aan grote bijeenkomsten.
- Definitie van Tribunaal indien nodig te specificeren,
- Overtreding / non-conformiteit.
- Levensmiddelrisico.
- Levensmiddelgevaar.
- Voorgescreven (bij verordening / voorschrift / maatregel).
- Landbouwproductiemiddelen (bestrijdingsmiddelen / diergeneesmiddelen / meststoffen / irrigatiewater).
- Voer.
- Proceswater.
- Bevoegde functionaris.
- Codex Alimentarius.
- Levensmiddelenbedrijf/exploitant.
- Verontreiniging/vervalsing.
- Nieuw Levensmiddel
- Nieuw proces
- Levensmiddelenfraude.
- HACCP.
- Importeur, Exporteur.
- Straatventer
- Inbeslagname, verbeurdverklaring.

Derde deel: Beginselen van de levensmiddelencontrole in het kader van de wet

In dit deel zullen de beleidsintentie en de belangrijkste overwegingen voor de hervorming van de Surinaamse levensmiddelenwetgeving worden uiteengezet, die de lens vormen waardoor alle bepalingen worden geïnterpreteerd, met inbegrip van de wijze waarop regelgevende maatregelen worden ontwikkeld, via de door de wetgeving geboden mogelijkheden.

Dit deel biedt derhalve de gelegenheid de belangrijkste beginselen te benadrukken en deze in de wetgeving te verankeren, met name, maar niet uitsluitend, het feit dat:

- De besluiten inzake levensmiddelencontrole, met inbegrip van de voorschriften inzake levensmiddelen, zullen worden ontwikkeld en afgekondigd overeenkomstig vaste beginselen en waarden:
 - Het vertrouwen dat alle besluiten op feiten gebaseerd zijn en in het bijzonder het vertrouwen op de beginselen van risicoanalyse bij de ontwikkeling van regelgevende besluiten inzake voedselveiligheid en voeding, zowel voor algemene regels voor levensmiddelen, zoals normen, reactieve besluiten, beheer van voedselveiligheidsincidenten. Deze aanpak moet worden getoetst aan de aanwijzingen en richtlijnen van de Codex Alimentarius-commissie, de internationale normalisatie-instelling voor levensmiddelen.
 - De eisen met betrekking tot overleg en betrokkenheid van belanghebbenden in binnen- en buitenland, om te voldoen aan de nationale en internationale/WTO-verplichtingen van Suriname, voorafgaand aan en tijdens de ontwikkeling van besluiten inzake levensmiddelencontrole.
 - De eisen met betrekking tot transparantie voor alle besluiten die genomen worden inzake levensmiddelenregelgeving, door het openbaar maken van de wetenschappelijke beoordelingen, studies en andere bewijzen die ten grondslag liggen aan een door het NIVS te ontwikkelen en aan te nemen regelgevingsbesluit.
- De exploitanten van levensmiddelenbedrijven (EvLB's) zijn de primaire verantwoordelijken voor de voedselveiligheid en -kwaliteit en moeten aantonen dat zij zich inspannen om de consumenten te beschermen door middel van het treffen van preventieve maatregelen om de gevaren en risico's voor de voedselveiligheid te beheersen en de naleving van de regelgeving inzake voedselveiligheid te waarborgen; de bewijslast ligt dus bij de EvLB's om aan te tonen dat zij de regels naleven, en niet bij het NIVS om het ontbreken daarvan aan te tonen.
- De levensmiddelenvoorschriften van het NIVS zullen worden ontwikkeld en uitgevoerd met de bedoeling de naleving en de toepassing van deze voorschriften door de EvLB's te bevorderen, alvorens tot handhaving over te gaan. Het NIVS moet aantonen dat het zich inspant om de naleving te bevorderen voordat tot handhaving wordt overgegaan. Het NIVS behoudt echter het recht om onverwijld maatregelen te nemen om de Surinaamse consumenten en de Surinaamse voedselvoorziening, alsmede de reputatie van de Surinaamse levensmiddelensector te beschermen tegen op handen zijnde en ernstige bedreigingen uit binnenlandse of ingevoerde bronnen.
- De NIVS-voorschriften zullen gericht zijn op de preventie van de introductie van gevaren voor de voedselveiligheid in de voedselvoorzieningsketen, en niet op de controle van eindproducten door middel van het uitvoeren van laboratoriumtesten op eindproducten, hoewel deze laatste maatregel kan worden gebruikt als onderdeel van de NIVS-controleactiviteiten.

Sectie vier: Verbod op verontreiniging en vervalsing van levensmiddelen

De verbodsbepalingen moeten betrekking hebben op verschillende aspecten van (niet-opzettelijke) voedselverontreiniging, (opzettelijke) vervalsing en onhygiënische productieomstandigheden.

Het verbod omvat:

- ❖ De verkoop en invoer van een levensmiddel dat besmet is met een giftige stof, zodat het schadelijk wordt voor de gezondheid van de consument.
- ❖ De verkoop en/of invoer van een voor consumptie ongeschikt geacht levensmiddel.
- ❖ De verkoop en/of invoer van een levensmiddel dat vervalst is.
- ❖ De verkoop en/of invoer van een levensmiddel dat onder onhygiënische omstandigheden is behandeld.
- ❖ De verkoop en/of invoer van een levensmiddel dat is behandeld met:
 - Additieven.
 - Pesticiden.
 - Diergeneesmiddelen.

Tenzij zij aanvaardbaar worden geacht krachtens besluit waarin de voorwaarden voor aanvaardbaarheid worden vastgesteld
- ❖ De verkoop en/of invoer van met nutriënten verrijkte levensmiddelen, tenzij deze krachtens besluit aanvaardbaar worden geacht.
- ❖ De verkoop en/of invoer van levensmiddelen die als nieuw worden beschouwd tenzij deze krachtens besluit aanvaardbaar worden geacht.
- ❖ De verkoop en/of invoer van levensmiddelen die geacht worden in strijd te zijn met door het NIVS uitgevaardigde voorschriften.
- ❖ De verkoop en/of invoer van diervoeders die onaanvaardbaar worden geacht omdat deze in strijd zijn met de door het NIVS vastgestelde regels en voorschriften en/of omdat zij bestemd zijn voor voedselproducerende dieren en bij toepassing van de voedervoorschriften zouden leiden tot onveilige of verontreinigde levensmiddelen of levensmiddelen die schadelijk worden geacht voor de menselijke gezondheid.

Er moeten aanvullende verbodsbepalingen worden vastgesteld om andere opzettelijke handelingen in verband met voedsel en voedselproductie te ontmoedigen, zoals:

- ❖ Verbod om levensmiddelen, het etiket of de verpakking ervan te manipuleren met de bedoeling het levensmiddel schadelijk voor de gezondheid te maken of vrees aan te wakkeren dat het schadelijk voor de gezondheid is.
- ❖ Verbod voor een persoon of een groep om te dreigen een levensmiddel schadelijk voor de gezondheid te maken (voedselterrorisme/ voedselverdediging (food defense)).

Dit onderdeel moet het NIVS ook de mogelijkheid bieden hoaxes (het verspreiden van valse informatie) over levensmiddelen te verbieden:

- ❖ Verbod voor een persoon of een groep om bewust onjuiste of misleidende informatie over levensmiddelen te verspreiden, met de bedoeling anderen redelijkerwijs angst aan te jagen, met inbegrip van informatie over verontreiniging of manipulatie van levensmiddelen.

Overtredingen met betrekking tot de bepalingen inzake voedselverontreiniging, vervalsing en het verspreiden van valse informatie over voedsel met als doel paniek te zaaien, worden op grond van het wetboek van strafrecht afgehandeld (ervalsing van voedsel is een misdrijf).

Vijfde sectie: Verbodsbepalingen betreffende de onjuiste voorstelling van levensmiddelen

Dit onderdeel moet duidelijke verbodsbepalingen bevatten die een verkeerde voorstelling van levensmiddelen tegengaan:

- ❖ Etikettering, reclame.
- ❖ Verpakking.
- ❖ Behandelen, verwerken.

op een wijze die als onjuist of misleidend kan worden beschouwd of die een verkeerde indruk kan wekken ten aanzien van de aard, waarde, hoeveelheid, samenstelling, verdienste of veiligheid ervan of die in strijd is met door het NIVS ter zake op te stellen voorschriften.

Overtredingen in verband met deze bepalingen zouden niet onder het strafrecht vallen, maar onder bepalingen inzake handel.

Sectie zes: Erkenning van inrichtingen voor de productie en behandeling van levensmiddelen

Dit onderdeel is bedoeld om het NIVS de bevoegdheid te geven voorwaarden vast te stellen voor bedrijven die levensmiddelen produceren en behandelen op basis van door het NIVS ontwikkelde regels en om exploitanten van levensmiddelenbedrijven als zodanig te erkennen.

Verwacht wordt dat deze bevoegdheid door de NIVS op getrapte wijze zal worden uitgeoefend, zoals het NIVS passend acht, d.w.z. voor een bepaalde productiesector of een bepaald gebied van het hanteren van levensmiddelen (een bepaalde stap in de levensmiddelenproductie of de toeleveringsketen).

Dit onderdeel zou dan specifiek aan het NIVS en zijn CEO de bevoegdheid geven om een exploitatievergunning te verstrekken aan een levensmiddelenbedrijf in Suriname ten behoeve van de:

- ❖ Productie van levensmiddelen en agrovoedingsmiddelen van boerderij tot detailhandel, met inbegrip van landbouwactiviteiten voor de productie van levensmiddelen of diervoeders.
- ❖ Invoer en/of uitvoer van levensmiddelen in en uit Suriname.

Sectie zeven: Inspectie / Bevoegdheden van inspecteurs

Dit onderdeel zou de minister of zijn vertegenwoordiger (bijvoorbeeld de directeur van het NIVS) de bevoegdheid geven om een persoon die aan bepaalde kwalificaties voldoet als inspecteur aan te wijzen met het mandaat om deze wet en de NIVS-wet te handhaven.

Deze sectie zou de minister en/of zijn vertegenwoordiger de bevoegdheid geven om de eisen en kwalificaties te ontwikkelen die het mogelijk maken om als inspecteur te worden aangewezen.

Vaststelling van de bevoegdheden van de inspecteur:

Deze sectie zou de handelingsvoorwaarden van een inspecteur verduidelijken, met inbegrip van diens bevoegdheden zoals:

- ❖ op elk redelijk tijdstip elke plaats te betreden waar naar het redelijke oordeel van de inspecteur een voorwerp, waarop deze wet of de voorschriften van toepassing zijn, wordt vervaardigd, bereid, bewaard, verpakt of opgeslagen,

- ❖ op elk redelijk tijdstip alle levensmiddelen te onderzoeken en daarvan monsters te nemen, alsmede alles te onderzoeken wat volgens de inspecteur op redelijke gronden wordt gebruikt of kan worden gebruikt voor vervaardiging, bereiding, bewaring, verpakking of opslag (elk aspect van de levensmiddelenbehandeling)
- ❖ op elk redelijk tijdstip voertuigen voor het vervoer of de overbrenging van levensmiddelen te onderzoeken en te inspecteren
- ❖ op elk redelijk tijdstip alle levensmiddelenproductiebedrijven te inspecteren en te onderzoeken, met inbegrip van bedrijven die gespecialiseerd zijn in de productie van grondstoffen en hulpmiddelen

De bevoegdheden van de inspecteurs omvatten:

- ❖ onderzoeken of testen, of monsters nemen van een levensmiddel of de ingrediënten daarvan.
- ❖ een pakje openen.
- ❖ een document onderzoeken dat betrekking heeft op een voedingsmiddel en kopieën te maken.
- ❖ de eigenaar of de persoon die een voorwerp waarop deze wet van toepassing is, in zijn bezit, onder zijn hoede of toezicht heeft, te bevelen
 - het te verplaatsen of, gedurende de tijd die nodig is, het niet te verplaatsen of de beweging ervan te beperken.
- ❖ een computer of ander apparaat dat zich in de inrichting bevindt, te gebruiken of te doen gebruiken om gegevens die in een computersysteem zijn opgenomen of daarover beschikken, te onderzoeken of te reproduceren in de vorm van een afdruk of een andere begrijpelijke output, en de output te verwijderen voor onderzoek of kopiëren.
- ❖ in de inrichting aanwezige kopieerapparatuur te gebruiken of laten gebruiken en de kopieën voor onderzoek meenemen.
- ❖ foto's, opnames of schetsen maken die nodig zijn voor onderzoek of inspectie van levensmiddelen.
- ❖ elke persoon die zich ter plaatse bevindt gelasten zijn identiteit aan de inspecteur te tonen.
- ❖ eenieder die zich op de plaats bevindt waar krachtens deze wet een gereguleerde activiteit wordt verricht, gelasten de activiteit te staken of ermee te starten.
- ❖ de toegang tot de gehele inrichting of een gedeelte daarvan verbieden of beperken.
- ❖ enig voorwerp uit de inrichting te verwijderen voor onderzoek, beproeving of monsterneming.
- ❖ bevel om toegang te krijgen tot documenten of enig document te ontvangen in verband met de toepassing van deze wet.

Het is mogelijk om in deze sectie rekening te houden met situaties waarin voedsel wordt bereid in privé-eigendommen en desalniettemin te koop wordt aangeboden. In het laatste geval zou **voor het betreden van privé-eigendommen een bevel van een rechter nodig zijn.**

Sectie acht: Inbeslagneming en verbeurdverklaring

Op grond van dit punt kan de directeur van het NIVS en/of een door hem aangewezen persoon de opdracht geven tot inbeslagneming van levensmiddelen en/of bij de bereiding van levensmiddelen gebruikte voorwerpen die in strijd worden geacht met deze wet en/of haar voorschriften.

Deze bevoegdheid kan worden gedelegeerd aan de inspecteurs, die alles in beslag kunnen nemen en vasthouden waarvan de inspecteur redelijkerwijs kan aannemen dat het aanwezig is in een levensmiddelenbedrijf of dat het is gebruikt of verkregen in strijd met een bepaling van deze wet of de NIVS-voorschriften.

Sectie Negen: Bevoegdheid tot terugroeping

Dit onderdeel van de wet verleent het NIVS de bevoegdheid om een terugroeping te gelasten van een in eigen land geproduceerd of ingevoerd levensmiddel dat ongeschikt wordt geacht om in de handel te blijven en/of dat voldoet aan de bepalingen van sectie 3 of 4.

Het bevel tot terugroeping zou worden gegeven aan de producent, de detailhandelaar of de importeur, met een bevoegdheid voor het NIVS om gevolg te geven aan de terugroeping.

Sectie tien: Bevoegdheid tot autorisatie en/of erkenning van overeenstemmingsbeoordelingsinstanties zoals certificeringsinstanties, houders en exploitanten van vrijwillige beoordelingsprogramma's en laboratoria voor levensmiddelenanalyse die resultaten voor overeenstemmingsbeoordeling produceren.

Dit onderdeel van de wet verleent aan het NIVS de bevoegdheid om een organisatie van een derde te erkennen of goed te keuren/toestemming te verlenen om op te treden als erkend overeenstemmingsbeoordelingsinstantie, met inbegrip van certificeringsinstanties, houders en exploitanten van vrijwillige overeenstemmingsbeoordelingsprogramma's (vOBP's) en laboratoria voor levensmiddelenanalyse die resultaten voor overeenstemmingsbeoordeling produceren. Deze partijen zouden gemachtigd en erkend zijn om de naleving van nationale of buitenlandse wettelijke voorschriften te verifiëren wanneer zij voldoen aan door het NIVS vast te stellen regels.

Sectie Elf: Evaluatie en goedkeuring van export zendingen

Dit onderdeel van de wet verleent aan het NIVS de bevoegdheid om op verzoek van exploitanten van levensmiddelenbedrijven of een buitenlandse entiteit, regering of organisatie uitvoercertificaten af te geven.

Deze bevoegdheid zou het NIVS in staat stellen uitvoercertificaten af te geven op voorwaarde dat wordt voldaan aan de eisen die zijn vastgesteld door de partij die de zending ontvangt of om de afgifte van een certificaat vraagt en/of door het NIVS.

Uitvoercertificaten voor levensmiddelen en agrovoedingsmiddelen zouden verplicht worden gesteld, tenzij deze door een regelgevingsbesluit of voorschrift van het NIVS worden opgeheven.

Sectie twaalf: Opnemen door verwijzing naar/ Erkenning van andere systemen

Dit onderdeel zou worden ingesteld om het NIVS de mogelijkheid te bieden specifieke instrumenten te gebruiken bij de uitoefening van het regelgevend toezicht, met inbegrip van de wijze waarop de verordening worden uitgevaardigd.

Tot de instrumenten waarvoor dergelijke bevoegdheden zouden gelden, behoren:

- ❖ De mogelijkheid om systemen voor levensmiddelencontrole te erkennen die door een derde partij zijn ontwikkeld, met inbegrip van ontwikkelaars van voedselveiligheids- en kwaliteitsregelingen (bv. regelingen voor vrijwillige beoordeling door derden (vOBP)), of andere landen of vereisten van de bevoegde autoriteit, voor zover deze betrekking hebben op een gebied waarop het NIVS toezicht houdt.
- ❖ De mogelijkheid om in een verordening of een voorschrift van het NIVS door middel van verwijzing een tekst op te nemen die is ontwikkeld door een door het NIVS aangewezen betrouwbare derde, waaronder:
 - De Codex Alimentarius Commissie.
 - Een regionale organisatie voor normalisatie of regulering van levensmiddelen, bijvoorbeeld CAHFSA.
 - Een andere regering of bevoegde autoriteit.
 - Een door het NIVS erkende gezaghebbende wetenschappelijke of technische organisatie.

Sectie dertien: Codex-contactpunt en INFOSAN-contactpunt

Dit onderdeel geeft het NIVS het mandaat om als officieel aanspreekpunt op te treden en de coördinatiefunctie uit te oefenen voor:

- ❖ Codex-contactpunt in Suriname.
- ❖ Contactpunt voor het internationaal netwerk van voedselveiligheidsagentschappen: INFOSAN.

Sectie Veertien: Openbaarmaking van informatie

Dit onderdeel geeft het NIVS de bevoegdheid om een exploitant van een levensmiddelenbedrijf op te dragen informatie over de productie of behandeling van levensmiddelen openbaar te maken indien het NIVS aantoonbaar is dat die informatie nodig is in het algemeen belang of ter waarborging van de voedselveiligheid.

Deze bevoegdheid zou het NIVS ook in staat stellen dergelijke informatie bekend te maken aan het publiek en/of aan een andere overheidsorganisatie of internationale bevoegde autoriteit, met inbegrip van andere internationale organisaties, indien deze informatie in het algemeen belang wordt geacht om de gezondheid en de veiligheid van de consument in eigen land en/of internationaal te beschermen.

Deze bepaling zou derhalve de verplichtingen opheffen die het NIVS kan hebben om vertrouwelijke bedrijfsinformatie te respecteren, wanneer wordt aangetoond dat op basis van dergelijke informatie moet worden opgetreden om de gezondheid en de veiligheid van consumenten in binnen- of buitenland te beschermen.

Sectie Vijftien: Overtredingen en sancties

Deze sectie stelt de bevoegdheden vast met betrekking tot de gevolgen van overtredingen door het vaststellen van sancties. Deze sectie zou een bepaling bevatten betreffende de evenredigheid van de straf die in verhouding moet staan tot de omvang van het risico voor de consument of de reputatie van de voedselvoorziening in Suriname..

Sectie zestien: Regelgevende bevoegdheden in het kader van de levensmiddelenwet

Algemene regelgevende bevoegdheid voor het beheer van voedselveiligheid en samenstelling van levensmiddelen:

Dit onderdeel moet het NIVS de bevoegdheid geven om regels uit te vaardigen met betrekking tot de veiligheid, de kwaliteit van voeding en andere kwaliteitseisen van voedsel dat in Suriname te koop wordt aangeboden, met inbegrip van de ingrediënten en de voorwaarden voor de bereiding van voedsel. Deze voorschriften moeten krachtens de wet kunnen worden gehandhaafd.

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor het beheer van verontreinigingen in levensmiddelen: met inbegrip van de regelgevende bevoegdheid om de invoer van levensmiddelen die als overtreding worden beschouwd, te verbieden.

De wet moet ook een meer algemene regelgevende bevoegdheid bieden aan het NIVS om voorschriften of regels te ontwikkelen die onder een bepaald niveau van autoriteit worden uitgevaardigd: bv. Minister of CEO of Raad van Toezicht van het NIVS die de verkoop en/of de invoer van voedsel verbieden, ter bescherming van de voedselveiligheid en/of de voedselproductieketen in Suriname (het kan meer zijn dan slechts gezondheids-gedreven).

De wet moet ook voorzien in regelgevende bevoegdheden voor het NIVS om een levensmiddel als ongeschikt voor consumptie aan te merken.

De wet moet ook voorzien in regelgevende bevoegdheden voor het NIVS om levensmiddelen aan te merken die van het verbod zijn vrijgesteld indien zij aan bepaalde voorwaarden voldoen (bijvoorbeeld vastgestelde maximumgehalten, aanvaardbare additieven, aanvaardbare hoeveelheden bestrijdingsmiddelen, enz. Deze bevoegdheid geeft het NIVS het mandaat om normen vast te stellen.

De wet moet ook voorzien in regelgevende bevoegdheden voor het NIVS om voorwaarden voor de bereiding en behandeling van levensmiddelen vast te stellen die worden geacht te zijn vrijgesteld van het verbod.

De wet moet ook voorzien in regelgevende bevoegdheden voor het NIVS om voorwaarden voor de import van levensmiddelen vast te stellen die geacht worden van het verbod te zijn vrijgesteld.

Deze regels zijn uitvoerbaar krachtens de Wet

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor het beheer van stoffen die in verband met de voedselproductie worden gebruikt

Deze bevoegdheid zou het NIVS in staat stellen regels vast te stellen om het gebruik mogelijk te maken en/of verbodsbepalingen vast te stellen en/of op te heffen met betrekking tot stoffen en processen die bij de voedselproductie worden gebruikt, met inbegrip van, maar niet beperkt tot:

- Gebruik van levensmiddelenadditieven
- Gebruik van technische hulpstoffen voor de productie van levensmiddelen
- Gebruik van incidentele additieven
- Gebruik van bestrijdingsmiddelen en beheer van residuen van bestrijdingsmiddelen
- Gebruik van veterinaire stoffen bij voedselproducerende dieren, inclusief in levensmiddelen, en beheer van residuen van diergeneesmiddelen in levensmiddelen
- Ontwikkeling en beschikbaarheid van nieuwe voedingsmiddelen
- Gebruik van voedingsstoffen om levensmiddelen te verrijken of aan te vullen
- Gebruik van bepaalde voedselproductieprocessen zoals voedseldoorstraling en nieuwe voedselprocessen

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor diervoeders

De wet moet het NIVS regelgevende bevoegdheden verlenen om regels vast te stellen betreffende de aanvaardbaarheid en veiligheid van diervoeders, op basis van volksgezondheidsoverwegingen en in verband met het gebruik van diervoeders bij voedselproducerende dieren.

Deze regels zijn uitvoerbaar krachtens de Wet

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor proceswater

De wet moet het NIVS regelgevende bevoegdheden verlenen om regels vast te stellen met betrekking tot de aanvaardbaarheid en de veiligheid van het water dat wordt gebruikt voor het produceren van levensmiddelen en van alle waterbronnen die in voedselverwerkende bedrijven worden gebruikt.

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor etikettering en samenstelling van levensmiddelen

De wet moet regelgevende bevoegdheden voor het NIVS creëren om de ontwikkeling van regels voor de etikettering van levensmiddelen mogelijk te maken ter ondersteuning van de bescherming van de gezondheid van de consument (bv. regels voor de etikettering van voedselallergenen of voedingswaarde) en de eerlijkheid in de handel in levensmiddelen (bv. kwaliteitsregels in verband met productievoorwaarden zoals biologisch voedsel of lokaal voedsel). Deze voorschriften moeten krachtens de wet kunnen worden gehandhaafd.

De voorziene bevoegdheden zouden het mogelijk maken regels op te stellen die een onjuiste voorstelling van levensmiddelen en de onjuiste etikettering ervan verbieden, met inbegrip van de voorwaarden voor een dergelijke onjuiste voorstelling.

Deze regels zouden het ook mogelijk maken bepaalde vermeldingen op discrete wijze op levensmiddelenetiketten aan te brengen, zoals gezondheidsclaims.

De wet moet ook regelgevende bevoegdheden voor het NIVS creëren om het mogelijk te maken samenstellingsvereisten te ontwikkelen voor levensmiddelen die als gestandaardiseerde levensmiddelen moeten worden beschouwd, die afdwingbaar worden.

Specifieke regelgevende bevoegdheden om voorwaarden vast te stellen voor de exploitatie van voedselproductiebedrijven en landbouwactiviteiten in verband met voedselveiligheid

Deze sectie moet het NIVS de bevoegdheid geven om voorwaarden vast te stellen voor het bereiden en behandelen van levensmiddelen aan de hand van door het NIVS uit te vaardigen voorschriften.

Dit onderdeel zou het NIVS ook de bevoegdheid geven om bepaalde productieomstandigheden te verbieden, met inbegrip van, maar niet beperkt tot, het inkopen, verwerken, opslaan en vervoeren van voedsel dat de gezondheid kan schaden of het voedsel ongeschikt voor consumptie kan maken.

De sectie zou het NIVS ook een regelgevende bevoegdheid geven om regels uit te vaardigen tot opheffing van verboden in verband met het bereiden en behandelen van levensmiddelen, met inbegrip van de inrichtingen waar levensmiddelen worden bereid, de transportmiddelen waarin zij worden vervoerd en de opslagplaatsen waar zij worden bewaard, alsmede de mogelijkheid om voorwaarden vast te stellen ter ondersteuning van een dergelijke opheffing van verboden.

Dit onderdeel zou ook meer specifiek bevoegdheden voor het NIVS bevatten om eisen te ontwikkelen voor EvLB's om in Suriname als erkend levensmiddelenbedrijf te mogen opereren, met inbegrip van de ontwikkeling van basisvoorwaardenprogramma's (Prerequisite Programme (PRP)), preventieve maatregelen en eisen inzake traceerbaarheid.

De ontwikkelde regels moeten krachtens de wet kunnen worden gehandhaafd en deze regels vormen de voorwaarden voor de exploitatie van levensmiddelenbedrijven in Suriname en bestrijken de gehele voedselketen, van landbouwactiviteiten (met specifieke regels inzake voedselveiligheid) tot verwerkende bedrijven, detailhandelaars, importeurs en exporteurs.

Specifieke regelgevende bevoegdheden om de bevoegdheden van inspecteurs vast te stellen, voor te schrijven en te wijzigen

De wet zou het NIVS regelgevende bevoegdheid moeten geven om de bevoegdheden van inspecteurs voor te schrijven en te wijzigen of om richtlijnen te geven over de wijze waarop de bevoegdheden van de inspecteur moeten worden geïnterpreteerd of uitgevoerd.

Specifieke regelgevende bevoegdheden voor het vaststellen, voorschrijven en wijzigen van de voorwaarden voor de goedkeuring en de functioneringsvoorwaarden van overeenstemmingsbeoordelingspartners.

De wet zou het NIVS regelgevende bevoegdheid moeten verlenen om de voorwaarden voor aanvaarding en het beheer van activiteiten van overeenstemmingsbeoordelingspartners die in Suriname of in het buitenland actief zijn en waarvan de activiteiten betrekking hebben op in Suriname geproduceerde of in Suriname in te voeren levensmiddelen, voor te schrijven en te wijzigen.

De overeenstemmingsbeoordelingsactiviteiten in het kader van deze bevoegdheid omvatten, maar zijn niet beperkt tot:

- Vrijwillige overeenstemmingsbeoordelingsprogramma's van derden (vOBP), de ontwikkeling en uitvoering ervan
- Analysewerkzaamheden uitgevoerd door levensmiddelenlaboratoria ter ondersteuning van de overeenstemmingsbeoordeling
- Elke derde partij die certificeert

Specifieke regelgevende bevoegdheden met betrekking tot de voorwaarden voor de in- en uitvoer van levensmiddelen

De wet zou het NIVS regelgevende bevoegdheid verlenen voor het beheer van de invoercontrole, de uitvoercertificatie, inclusief de vaststelling van voorwaarden om als levensmiddelen importeur te mogen opereren, de uitvoercertificatie, inclusief de ontwikkeling van verplichte voorschriften voor de goedkeuring van de uitvoer van levensmiddelen en agrolevensmiddelen uit Suriname, en de opheffing van alle verplichtingen of verbodsbepalingen betreffende de invoer en uitvoer van levensmiddelen.

Specifieke regelgevende bevoegdheden met betrekking tot het beheer van in beslag genomen en/of verbeurdverklaarde producten

Deze wet voorziet in het delegeren van bevoegdheden aan het NIVS om voorschriften en regels op te stellen met betrekking tot het beheer van in beslag genomen producten en de voorwaarden voor inbeslagneming en/of verbeurdverklaring van levensmiddelen door het NIVS en zijn functionarissen, met inbegrip van de voorwaarden voor het vernietiging van dergelijke levensmiddelen en/of voorwerpen.

Voor alle bovengenoemde bevoegdheden, een verplichting voor het NIVS in het kader van de wet creëren om:

- te voldoen aan de verplichtingen van de Republiek Suriname uit hoofde van de regels van de Wereldhandelsorganisatie, met name uit hoofde van de overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen alsmede de overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen.
- de beginselen van risicoanalyse te volgen bij het ontwikkelen van voorschriften en besluiten in het kader van de regelgeving inzake voedselveiligheid en voeding.